

СРВОБРАН

SUBSCRIPTION RATES
United States of America one year 60c.
Canada, Europe & t. c. one year \$1.50

Srbobran published every Thursday at
443 W. 32 Street, New York, N. Y.

ПРЕТПЛАТА:
За Сјед. Државе на годину 60 ц.
Канаду, Европу итд. год. \$1.50

Србобран излази четвртаком на
443 W. 32 Street, New York, N. Y.

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА **SRBOVRAN** SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“

Број 393.

ЊУЈОРК, Њ. Ј., ЧЕТВРТАК, 20. Априла 1917.

ГОДИНА 7.

СВИМА ЧЛАНОВИМА ГЛАВНОГА ОДБОРА САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“.

По параграфу 25. Савезних правила овим сазивам Годишњу Седницу Главног Одбора Савеза Сједињених Срба „Слога“ за

17. МАЈ 1917. Г., У 10 САТИ ПРЕ ПОДНЕ,

којој нека изволе присуствовати сви чланови Главног Одбора Савеза Сједињених Срба „Слога“.

ЊУЈОРК, 24. априла 1917. г.

Михаило И. Пулин,
Главни Председник С. С. С. „Слога“.

О СРБИЈИ

ГОВОР УРЕДНИКА „СРВОБРАНА“ НА САВЕЗНИЧКОЈ ПРОСЛАВИ
У ЊУЈОРКУ.

Мило ми је што могу констатовати да је пријатељство између Сједињених Држава и мале Србије било присно још пре него што је постало званично. Оно је запечаћено и са неколико америчких гробова у Србији. Имена доктора Магрудера, доктора Доулија и других честитих Американаца који су умрли у Србији и за Србију остаје за навек урезана у српским срцима. Исто тако памтиће се и помињати са захвалношћу и бесмртни рад доктора Рајана, доктора Ричарда Стронга и њихових мисија у Србији, а да и не говорим о великој дарежљивости коју су према Србији показали сви слојеви америчког друштва. Најзад, и ако то није најмања ствар коју имам да кажем о Америци, са нарочитим задовољством истичем пријатељско држање америчке штампе према српској ствари; за сразмерно кратко време које сам провео у Америци, наишао сам на велики број чланака у угледним америчким листовима који одају не само присно познавање нашега питања, него и врло пријатељско расположење према њему.

Од америчкога је писца и једна књига, која је угледала свет ових дана и која носи наслов „Друм Смрти“. Ви погађате да се у њој говори о Србији. И одиста, о Србији се данас може, на жалост, говорити само као о распетој земљи. Њени непријатељи неуморно раде на томе да она, мало по мало, постане само географски појам, да постане земља без становништва, бар без српског становништва. Што је остало у животу после крвавога рата и разних зараза истребљује се немиле и на све могуће начине: вешања у маси, гладовање, немилосрдно интернирање — све су то средства којима се српски непријатељи обилато служе. И интернирају се не само људи, старци и незрели младићи, него и жене, па чак и деца. Да, чак и деца. Нарочито се децаци у маси одводе из земље, не би ли у туђини заборавили свој српски језик и своје српско име и заменили га немачким.

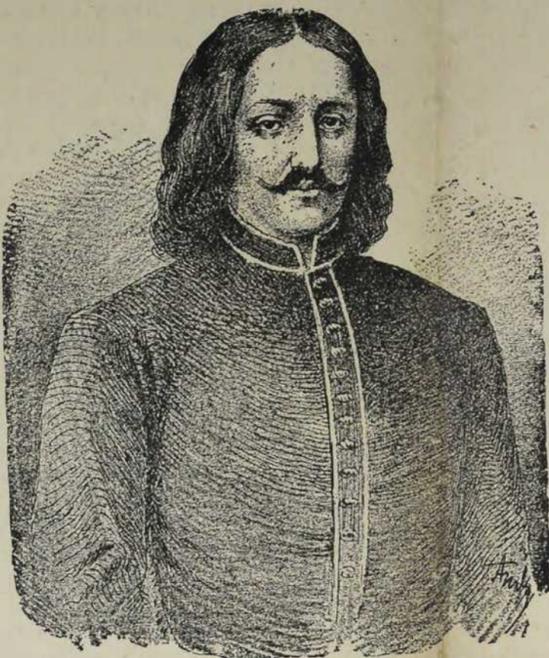
А зашто све то?

Једино стога што је Србија хтела да живи као слободна и демократска земља. Једино стога што је, као таква, а због свога географског положаја, била сметња безбожној тежњи Немца да владају светом; јер пут из Берлина у Багдад води преко Србије.

Разуме се да су навођени други разлози. Рекло се, на пример, да је Србија крива зау биство аустријског престолонаследника. Али је свет ускоро сазнао баш од једнога немачкога публициста, и то најбољег — ви видите да мислим Максимилијана Хардена — да Србија нема никакве везе са убиством Фрање Фердинанда, да је његов убица аустријски поданик и да му за то дело није био потребан никакав подстрек са стране. Харден је објаснио свету да је угњетавано и озлојеђено становништво Босне и Херцеговине морало схватити посету аустријског престолонаследника као намерно изазивање, јер је за њу био изабран баш Видов Дан, дан Косовске Битке и најсветији историјски дан свакога Србина. Ми данас знамо и више но што је Харден изнео. Ми знамо, и то из сасвим поузданих званичних извора, да је српска влада, преко свога посланика у Бечу, опомнула бечки кабинет да одложи ту кобну посету, јер има разлога страховању, да се може догодити зло. Али та опомена није усвојена; Бечу је требало да Фрања Фердинанд уђе у Сарајево баш на Видовдан. — Навођен је и један други разлог; рекло се да је Србија припремала распад Аустроугарске. Колико је тај разлог безочан, видећете и сами, ако се опоменете да Србија броји — или, на жалост, да је бројила пре овога рата — само четири и по милиона станов-

* Појединости вид. у чланку „Савезничка Прослава у Њујорку“.

ЗРИЊСКИ И ФРАНКОПАН

КНЕЗ КРСТО ФРАНКОПАН

У прошли понедељак, 30 априла, навршило се 246 година од кад су од аустријске целатске сабље пала два хрватска родољуба и великана: Бан Петар Зрињски и Кнез Крсто Франкопан. Сва њихова кривица била је у томе што су желели слободу Хрватске, што су радили на томе да њихова домовина не зависи од бездушних бечких везара. У данашње време, кад се воде крваве борбе за слободу не само Хрватске него целокупног Словенског Југа, кад је мисао Зрињског и Франкопана постала ми сао свих Јужних Словена и свих културних народа, мучничка смрт ове двојице хрватских великана добија нарочити и широк значај. За исту ми-

ника, док становништво Аустроугарске износи преко педесет милиона.

Јасно је да су непријатељи Србије свесни свога злочина и да не презају ни од каквог средства не би ли га колико толико оправдали. Стога, и само стога, чак и Бугарска говори о самоодбрани у овом рату, мада је Србији заболоа нож у леђа у трепутку кад је она већ била у борби са удруженом војском Немачке и Аустроугарске, и кад је ранијим борбама и заразама већ била изнурена.

Ја сам рекао да је Србија распета; из овога видите да је и клеветана. И у томе се она може упоредити — нека ми Бог опрости то поређење — са нашим Спаситељем Исусом Христом. И стога се ми надамо да ни њен васкрс неће изостати. Ми очекујемо и више од тога: ми верујемо да ће њена нечувела страдања донети слободу и њеној осталој браћи. Јер Срби не живе само у Србији, не живе ни само у Србији и Црној Гори, мада је за вас по свој прилици ново да су Црногорци Срби. Не; српски се говори и у Босни и Херцеговини, у Далмацији, у Хрватској, са Славонијом и Сремом, у Банату и Вачкој. Све су то покрајине које се налазе у непосредној близини Србије, у којима живе Срби и њихова рођена браћа Хрвати, а које су стењале и стењу и данас у аустријском ropствy, жељно ишчекујући ослобођење.

Заједно са осталим Савезницима Америка води рат за слободу свих тих страдалника, води свети рат. И победа не може изостати. То је дубоко уверење Србије, која само стога и сноси мирно и стојички своју трагичну садашњост што зна да је њена ствар потпуно праведна, што зна да је праведна и ствар њених савезника — то је врло речито нагласио и председник Вилсон — и што зна да правда најзад увек побеђује.

БАН ПЕТАР ЗРИЊСКИ

поруку сенима тих врлих синова наше заједничке отаџбине да је близу дан када ће се њихова мисао остварити, када ће наш народ бити слободан и уједињен. Наши непријатељи су мислили да треба пролити крв синова наше домовине да би њоме могли злочиначки владати, они су веровали да кад усахне та јуначка крв да

ће усахнути и тежња за слободом. Али су се преварили, јер та крв и тежња тече кроз жиле свег нашег народа, он данас њоме натапа обилато сву нашу земљу из које ће величанствено никнути слобода за коју су положили живот Зрињски и Франкопан.

„За то нека је слава Зрињском и Франкопану.“

Српски добровољци

Према обећању датом у прошлом броју, ми овога пута доносимо имена добровољаца из разних наших колонија, јер је право да сви читаоци „Србобрана“ сазнају имена тих јунака и родољуба.

Из Саут Бетлехема, Па.:

- 1.) Милан Карапаца, 2.) Ђуро Зорић, 3.) Томо Јоџић, 4.) Бањо Мрђеновић, 5.) Марко Крњачић, 6.) Јован Прибићевић, 7.) Милош Барбир, 8.) Милош Бакић, 9.) Јово Ђеран, 10.) Милан Секулић, 11.) Милић Ђурић, 12.) Илија Ђиљак, 13.) Раде Малешевић, 14.) Јован Шаша, 15.) Илија Ракас, 16.) Стеван Јорић, 17.) Ђуро Стамболија, 18.) Стево Лалић и 19.) Васиљ Мумић.

Из Индиана Харбора, Инд.:

- 1.) Никола Шкић, 2.) Митар Бубуљ, 3.) Никола Миљковић, 4.) Пуниша Малишић, 5.) Миљо Малишић, 6.) Дамјан Обреновић, 7.) Милан Огњеновић, 8.) Милован Миљевић, 9.) Петар Ступар, 10.) Никола Кнежевић, 11.) Вид Тодић, 12.) Петар Егељ, 13.) Милија Комадина, 14.) Милија Драгојевић, 15.) Марко Вукојевић, 16.) Петар Опачић, 17.) Станко Ивошевић, 18.) Милан Малишић, 19.) Васо Арсић, 20.) Мирко Вуковић, 21.) Јован Поподић, 22.) Мирко Ранић, 23.) Тодор Гутеша, 24.) Миљо Савовић, 25.) Петар Зорић, 26.) Никола Јабуче, 27.) Миле Бјелобрк, 28.) Ђуро Дубајић, 29.) Никола Радић, 30.) Ђуро Мрђа, 31.) Жарко Мијић, 32.) Коста Ковачевић, 33.) Миле Ковачевић, 34.) Стеван Зечевић, 35.) Петар Лукић, 36.) Митар Рашић, 37.) Тројко Здравковић, 39.) Паша Зобадац, 40.) Илија Томић, 41.) Илија Марковић, 42.) Лука Зећ, 43.) Вељо Лалић, 44.) Вукојав Девин, 45.) Стево Поповић, 46.) Благоје Ценић, 47.) Петар Зубеница, 48.) Ђоко С. Томић, 49.) Стеван Квргић, 50.) Лука Балабановић, 51.) Никола Булајић, 52.) Петар Зубеница, 53.) Петар Радановић, 54.) Ђурица Комненић, 55.) Илија Царић, 56.) Јован Комненић, 57.) Марко Пајић, 58.) Милутин Миљковић, 59.) Новица Комненић, 60.) Миле Добрић, 61.) Душан Пауновић, 62.) Павлао Маљковић, 63.) Јово Мишић, 64.) Марко Баран, 65.) Ристо Росандић, 66.) Лазо Ивановић, 67.) Илија Пилиповић, 68.) Димитрија Грујић, 69.) Цветко Стајић, 70.) Вита Ан-

(Наставак на 4-ој страни.)

СВЕСЛОВЕНСКИ ЗБОР.

У недељу 6-ог месеца у 3 сата по подне одржаће се у Карнеги Холу (7 евра и 57 улица) велики свесловенски збор. Једна од његових најважнијих страна лежи у томе што ће на њему узети учешћа и Руси и Пољаци, који се до сад никад нису појављивали заједно ни на каквом јавном збору. На збор су позвани и Теодор Розвелт и градоначелник Мичел.

У име јужних Словена — Срба, Хрвата и Словенаца — говориће професор Михаило И. Пулин, који је био један од главних говорника и на великом збору у Филаделфији, одрженом 21 априла под председништвом Теодора Марбурга, бившег посланика Сједињених Држава. Томе збору присуствовао је и посланик Србије г. Љуба Михаиловић.

Свесловенском Збору биће председник познати пријатељ Словена Џон Принс, професор славистике на Колумбија универзитету.

Из Српства и Југословенства

Српски Потпорни Одбор у Америци скупио је, према последњим извештајима, суму од 378.770.36 долара, што износи 2.000.000 динара. Ово је одиста импозантна сума, нарочито кад се узме на ум, да она нема никакве везе ни са новцем који је за Србију добијао Амерички Првни Крст, ни са Рокфелеровом Задужбином, која се такође показала врло дарежљиво. Кад би се и ти издаци узели у обзир, онда би изишло да су Американци издали за Србију најмање два пута онолико колико је сакупио сам Српски Потпорни Одбор.

Срби су у опште били добре среће са Американцима, па и са саставом овога одбора. Кад је амерички посланик у Лондону чуо ко је све у њему, он је узвикнуо: „Па то је цвет нашега друштва!“ Није онда никакво чудо што се Американци увек одазивају позиву овога одбора и што је концерат, који је пре неки дан приређен у његово име, а у корист Срба, испао сјајно у сваком погледу.

РЕШЕЊЕ О ДОБИВЕНОЈ ПАРНИЦИ.

Још пре извесног времена јављено је у „Србобрану“ да је парница вођена против Савеза „Слоге“ свршена у корист Савеза. Сад смо у стању јавити да је о томе издато и решење. Оно је од 21 априла ове године, донео га је судија Артур С. Томпкинс, а најважнија тачка у њему гласи:

Даље је решено, пресуђено и одлучено

(Наставак на 4-ој страни.)

SRBOVRAN

SERB WEEKLY

Published by

SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND OF SERB FEDERATION „SLOGA“

443 West 22nd Street New York, N. Y.

Business Manager: M. I. Pupin, 443 W. 22nd St., New York, N. Y. TELEPHONE: CHELSEA 6008.

Editor: M. Trivunac, 443 W. 22nd Street, New York, N. Y.

Entered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of March 3, 1879.

СРБИЈА И ЦРНА ГОРА

Под овим насловом угледни швајцарски лист „Газет де Лозан“, од 20 марта ове године, доноси изјаву г. Јазара Мијушковина, бившег црногорског председника министарског савета и министра иностраних дела, који се сада налази у Женеви, у Швајцарској, и који у тој својој изјави између осталог вели:

„У последње се време извесни (европски) листови са нарочитим интересовањем баве српско-црногорским питањем; кратко и јасније речено: уједињењем Србије и Црне Горе.

То је питање веома јасно:

Црногорци, Срби по крви, без мешавине, били су географски одвојени од своје браће у Србији отоманском силом. Неравна петвековна борба противу Турске само је кренила рационалне идеале свију Срба, одржавала њихове наде и загревала њихову жељу да се опет потпуно уједине. То је историјски факат, толико познат да је непотребно набрајати доказе. Отуда и идеја о уједињењу Србије и Црне Горе. То дакле није нека нова комбинација, ни сан извесних људи или политичких партија. То је дубоко осећање и непоколебљива воља целога српског народа, које не може и неће нестати док траје српскога племена!

Ма да г. Мијушковић, бивши црногорски председник министарства и министар иностраних дела може, из више разлога, да говори само у своје име, ипак је ова његова изјава интересантна, тим пре и више интересантна што се је он сматрао као духовни вођ једне прилично велике партиске групе у Црној Гори, тако званих „Мијушковићеваца“, који су од 1913 фигурирали као нека владајућа политичка група у Црној Гори.

Од 1905, од кад је Црна Гора „добила“ устав и почела живети „уставним животом“, на до њене продаје и отвореног изручења Аустрији, у њој су се појавиле и изашле на површину три политичке групе: „Народна Странка“, „Праваша“ и „Мијушковићевци“. И све су се ове три политичке групе, редом, изјасниле за уједињење Црне Горе са Србијом.

Прва је била „Народна Странка“, која је, кад је представљала у цетињској Народној Скупштини четири петине, скоро цео српски народ у Црној Гори, 1906 и 1907, ма да још није било заједничке границе са Србијом, високо истакла идеал српскога народа у Црној Гори: уједињење са Србијом и са осталим српским земљама! И тим су представници те прве политичке групе у Црној Гори изазвали противу себе србу и гњев цетињског крдалије, који их је, са безобзирношћу најокрутнијег азијског сатрапа, прогонио, хапсио и убијао. Та је политичка група најпосле, 1909 и 1910, у борби за уједињење Црне Горе са Србијом, дала и шест гробова идеалних и честитих синова српске Црне Горе. То су били никад незаборављени гробови: Илије Петровића и Петра Митровића, у Подгорици; Михаила Јојића, Петра Ђиновића и Радисава Рачи-

ћа, на Андријевици; мајора Николе Митровића, у Скопљу. То је та крвава, али за то и златна страница у животу бивше црногорске „Народне Странке“.

Онда, после првог и другог балканског рата, 1913 и 1914, долазе „Праваша“, правашка група, коју је у бившој цетињској Народној Скупштини представљао Др. С. Дрљевић са 7—8 својих другова, са изјавом и захтевом за уједињење Црне Горе са Србијом.

Најпосле и „Мијушковићевци“, та трећа бивша политичка група у Црној Гори, када су били на управи земље, 1914 године, неколико месеци пре но што је почео данашњи рат, тражили су да преговарају и преговарали су са Београдом о политичкој, војничкој и финансијској унији Црне Горе са Србијом. О унији, јер се је против коначног уједињења ових двеју српских државица, одмах после другог балканског рата, Аустрија отворено изјавила и запретила да ће она то спречити макар и ратом.

Дакле, о уједињењу Црне Горе и Србије изјавиле су се, какве су год биле, све бивше црногорске политичке групе. Уједињење, коначно уједињење српскога народа у Црној Гори са својом браћом у Србији није изведено, још за време балканских ратова, зато, само зато што се Аустрија томе најенергичније одупирала, претећи ратом, који српски народ одмах после балканских ратова није могао примити. И са Аустријом, која је „дозрела“ и која ће се победом Савезника отерати, не само са Балкана, него и са целог Словенског Југа, не стаје и последње озбиљне сметње која је до сада спречавала уједињење Црне Горе и Србије.

Што се пак тиче реакције бившег цетињског краља, око кога се данас налазе још неколико српских изрода из Аустрије, за добре плате и дијурње, то је само опорба једног немogućног, излапелог и неурачуљивог грешног старца, за кога они који га не познају могу имати сажаљење, а српски народ из Црне Горе једино одвратност и вечно презрење.

Уједињење Црне Горе са Србијом, победом културног и демократског света над тевтонско-монголским варварством, после толиких, вековних наших напора и жртава, доноси нам наша лепа сутрашњица, „јер је то, како каже и г. Мијушковић, дубоко осећање и непоколебљива воља целога српскога народа, које не може и неће нестати док траје српскога племена!“

С. Богдановић.

ЈУГОСЛОВЕНСКО НАРОДНО ВИЈЕЋЕ

ПРЕДСТАВКА Г.Г. БАЛФУРУ, ВИВИАНИУ И ЖОФРУ.

Од стране Југословенског Народног Вијећа предата је 27. о. м. вођама француске и енглеске мисије г.г. Артуру Ј. Балфур, држ. секретару за спољне послове Велике Британије и Рене Виваниу, француском министру правде, ова идентична представка:

Представљајући напоре и тежње скоро једнога милијуна Југословена — Хрвата, Срба и Словенаца — протјераних од рођеног дома по аустро-мађарском насиљу, безакоњу и искористишавању, а заклоњених у овој слободној земљи Америке, част нам је поздравити Вас, као представника сјајне мисије Велике Британије, односно Француске Републике са најдубљим поштовањем и са удивљењем за величанствене напоре што их је учинио и што их чини народ читаве Велике Британске Империје, односно Француске Републике.

Југословенски емигранти у Сједињеним Државама, бунџе се против страшних мука 12 милиона своје браће што стењу под копитом насиља Немаца, Мађара и Бугара у јужним по-

крајинама Аустро-Угарске и у Србији прожети су чврстом вјером да ће потпуна пobjеда Савезника доијети не само рестаурацију Србије, него и ослобођење и уједињење свега југословенског народа.

Југословенски исељеници су већ одавна, а нарочито од почетка овога рата, прекинули сваку везу са злочиначком Аустро-Угарском, и у хиљадама пригода, а нарочито на свепопшним народним конгресима у Чикагу (марта 1915) и у Питсбургу (новембра 1916) свечано се одрекли сваког припадништва Аустро-Угарској и завјерили се свим силама помагати борбу коју, поред Великих Савезника, води наша херојска на врт разалета Србија и коју у име 8 милиона аустро-угарских Југословена репрезентира Југословенски Одбор у Лондону. У једнаку сврху, а да буде у свему при руци спремности Америке за борбу у Европи, и ово наше Југословенско Народно Вијеће сада координира преко 2000 народних организација у Америци.

Увјерени смо да ће боравак Ваш и Ваше мисије у овој земљи учврстити и проширити борбене редове напредних народа Свијета, и удесити све што треба за потпуну пobjеду припица који су тако одлучно наглашени у ноти Савезника о усло вима мира и у ратној прокламацији Председника ове земље. Надамо се да ће и овом дијелу Југословена који се налазе у Америци бити омогућено да у опћем напору учествује не само као до сада, у раду за ратну индустрију, него и у давању добровољне војничке помоћи борби Србије и њених Савезника. Желимо и нашим скромним силама помоћи опћој ствари до пуне пobjеде и осигурање трајног мира на основу начела слободне и једнаке заштите за све народе. Страшно наше искуство нас учи да ће такав трајни мир бити могућ само онда, ако буде потпуно и без обзира елиминирана у Европи свака политичка власт Хабзбурга, ако буде политичка власт Немаца и Мађара дефинитивно сведена у оквир нормалних етничких граница тих народа, и ако буде сваком, дакле и нашем напаљеном народу свестрано призната његова воља да сам одлучује о својој судбини, да сам себе штити уједињен у властитој демократској држави и да се несметано развија на својим јадранским обалама.

Поздрављајући Вас у име народа и бројних организација Југословена у Сједињеним Државама Америке, молимо Вас да нам дадете Вашу моралну помоћ да нашу истакнуту спремност и наше наде остваримо.

Слава и част Великој Британији, односно племенитој Француској Републици и Вама, предводнику њене историјске мисије.

У исто вријеме предат је од стране Југословенског Нар. Вијећа нарочити поздрав маршалу Жофру.

Његовој Екселенцији Маршалу Жозефу Жофру —

Представљајући напоре и тежње скоро једнога милиона Југословена — Хрвата, Срба и Словенаца — пребјеглих из аустро-мађарскога јарма у ову слободну земљу Америке, поздрављамо Вас, спаситеља дивне Француске и читаве слободне садање и будуће Европе, јунака Марне, са најдубљим поштовањем и са највећим удивљењем.

Вршећ Вашу историјску мисију у овој великој земљи од које смо научили цијенити благодати слободне, биће за нас све, бивше робове Аустро-Угарске, највећа част ако се будете споменули и нашега народа и биће за цијели наш народ највећа слава ако буду његове најбоље снаге могле поћи да се боре уз остале борце у Европи, за слободу своје браће и своје старе, данас заробљене, отаџбине.

Примите наше најдубље почитање.

(Саопштење Југословенске Канцеларије.)

СРПСКА НАРОДНА ОДБРАНА У ЦОЛИЕТУ, ИЛ.

12 априла одржана је велика народна скупштина у Цолиету, Ил., на којој је присуствовао као изасланик Главног Одбора Срп. Нар. Одбране г. проф. Душан Богдановић.

Госп. Богдановић говорио је о страдању српскога народа и циљу Српске Народне Одбране. На крају свог дивног говора позвао је присутне да из своје средине изаберу управу меснога одбора, као и да се упишу за чланове истога.

Управа је изабрана како сле ди: Председник Миле Радаковић, потпредседник Душан Јокић, тајник Стојан Дејановић, благајник Васо Ђурчић, одборници: Сава Јокић, Милан Јукић и Блажо Блануша. За време избора и рада владао је узоран ред и мир.

После тога изговорио је неколико дирљивих речи и председник Миле Радаковић гледе оснивања Српске Народне Одбране и захвалио г. Богдановићу на његовом лепом говору, кога је сваки од присутних са особитом пажњом саслушао. Такође се захвалио и присутној браћи на лепом посету. — Још неколико братских речи је изговорио и брат Миле Ђлавић о значају Народне Одбране, те најсветије наше установе у овој земљи и упозорио да се и са најмањим прилогом може постати чланом исте. Затим се прешло на уписивање чланова и купљење добровољних прилога. Уписало се је 106 чланова и сакупљено је \$151.60 добровољних прилога. Имена прилагача објавиће главни тајник С. Н. О. преко јавности на уобичајени начин.

За Месни Одбор С. Н. О. у Цолиету, Ил. Миле Радаковић, преде. Стојан Дејановић, тајник.

ТРАЖИЈА.

Угрн Матковић, њак-избеглица у Енглеску, тражи свога стрица Живка Матковића, који се је пре извесног времена налазио у Колумету. За адресу обратити се уредништву овога листа.

ПОДЛИСТАК.

ДОВОРОЉАЦ.

— ОД БОРЕ ПЕТРОВИЋА. —

Чудновато се нешто самном догађа. Већ мјесец дана долази ми он сваке ноћи у сан. Видим га, како улази на врата, прилази мом кревету, трепње дугим својим трепавицама и говори ми: — Остави мртвих погребст своја мртваца и грјади по мље! — Редовито ме пробуди, и ја до зоре не могу да заспим него гледам на фабрику, од које се запламтило пола неба и размишљам о њему и о себи, о живима и мртвима.

А ко је та моја приказа? То је један човек, ког је презрела сва наша колонија. Говорили су за њ, да мрзи све Србе и све што је српско, квари рад за српску сиротињу, сједнице и забаве не посјећује, исмијавачва пјевачко друштво и соколе, руга се изванредним богослужењима, парастосима за пале јунаке и парадама и коначно, да је на страни Шваба. Зато су га сви грдили, и зато су га сви мрјали, и зато су сви били го-

отвори их. То је био он.

Ја не знадох, како да почнем.

— Ви отприлике знате, за што сам вас позвао?

— Знам, хоће да ме баце из друштва.

— Да! Ето... што ћете, народ... ви знате...

Он направи лице исто као и ја и слијегаше раменима исто као и ја, тако, да се мени учини да ми се руга.

— Сточица, јелте?

— То значи, да је народ сточица!? — плану тајник.

Он му најпре погледа у залезану косу, онда у кравату везану са много пажње па у бркове усукане и свијетле.

— А што друго то може да значи?!

— Господине, томе народу припадам и ја а то значи, да сам и ја сточица?

— Како не!!!

— Чујете ви... поче се тајник врпољити и бунити.

— Јесте ли ви делегат?

— Ја... не... али...

— Онда се држите парламентарног реда и не уплећите се у дискусију, јер персонафикација социјалне базе за реорганизацију не ташира субјективне

— Па што вас онда чини Србином?

Ја се мало збуних.

— Ја нисам мислио, да вам доказујем, да сам ја Србин, него сам хтио рећи то, да бих ја и онда, кад бих био на вашем мјесту, радио за ту сиротињу.

— Дакле треба и ја да радим. Рецимо, да купим једног медведа па да га водам на брчињку, или мајмуна и вергл, а? ...Душе ми, дало би се напросити!

— Кад бисте ви хтели, дало би се и друкчије.

— Тешко ми ишло без тог. Ето, узмите тајника, господина тајника, иштите га, да даде за српску сиротињу па вам неће дати. Сточица не даје из њустука. А да ја сад извучем испод капута какву папигицу, да му срешку извуче, дао би колико ховете, — за српску сиротињу, наравно!

— Господине, мудровати није тешко. Зато се тражи мало бистрине, и то је све. Ругати се... а има ли ишта, чему се човек не би могао наругати?! Лако је мудровати и ругати се, али радити није лако. Даје се један обичан банкет и човеку не ми ми бацити талир из це-

па и човек, да му се не каже, да је тврдица, говори проти банкета и прави се, да из принципа није дошао на банкет. То се не тиче вас. Ви на прошлом банкету нисте били, управо не...

— Из принципа... да, али, рекосте, мене се не тиче, о мени није ријеч, али банкети су једна дивна ствар. Да сад, рецимо, падне Прилеп, господин тајник је толики Србин, да би се опито, а пошто би то учинили сви, најбоље је, направити банкет. — Али ако Прилеп не падне, опиемо се од жалости, ваља опет направити банкет.

ња, чујете ли, сиротиња, краљ Петар сиротиња, упамтите, и сви, који су око њега, су сиротиња а ми, ми, председници, тајници, делегати, Хамлети, папигице, ми смо патриоти.

— Није лијепо, да не кажем поштено, јер...

— Јер сам вам гост.

— Да, јер сте ми гост, није лијепо, кажем, да се служите таким средствима, а знајте, толико вас исто муке узме, да говорите добро и поштено. Напошлетку не знам, што вас нука да тако радите, да рушите, кад можете дизати. Зашто то, зашто не бити човек и вршити дужности, које вам намеће очевачва крв, мајчино млијело, узгој, вјера, поштење и Бог.

— А које мид ужности намеће то све???

— Па ево, што се не ухватиће у једно коло са ово пар интелегентних људи, што су сву снагу уложили у српски рад, зашто се не баците на то, да се учини нешто за дом, за пјевачко друштво, соколско друштво...

— Банкете... Ја опазих, да се руга и опш-

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА

(SERB FEDERATION SLOGA)

Главни седиште: ЊУЈОРК; Њ. Ј.

443 West 22 Street New York, N. Y.

Главни Председник: М. И. ПУПИН

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Главни Подпредседник: ПАВЛЕ Х. ПАВЛОВИЋ

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Чланови Управног Одбора за 1916:

ЈОСИФ РАЈНОВИЋ	Box 544, Turtle Creek, Pa.
МИЛЕ КУКОЛЕЧА	460 Gates Ave., Lackawanna, N. Y.
ЂУРО И. ГРЕГОВИЋ	Box 1811, Bisbee, Ariz.
Чланови Главног Одбора за 1916, 1917, 1918, 1919:	
ГЛИШО ПАПАИЋ	1100 Broadway, Gary, Ind.
СТЕВО БАБИЋ	5 N. Duquesne Ave., Duquesne, Pa.
НОВАК М. БОГДАНОВИЋ	RR 1 Berkley Club, Bingham Canyon, Utah
ИЛИЈА ВУЈНОВИЋ	6201 E. 8 St., Kansas City, Mo.
ВИДОЈЕ ЂОГО	Box 1730, Los Angeles, Cal.
ИЛИЈА РАДАКОВИЋ	1611 E. Routt ave., Pueblo, Colo.
Заменици:	
СТОЈАН ПАВЛОВИЋ	413 Huey St., McKeesport, Pa.
ДУШАН ПОВОШИЋ	348 — 2nd Ave., New York City.
НИКОЛА ТРБОВИЋ	P. O. Box 341, Miami, Ariz.
СИМО ВУЈНОВИЋ	2106 — 137 St., Indiana Harbor, Ind.
БОРБЕ ПУРЛИЈА	819 S. Wandervent Ave., St. Louis, Mo.

ЊИЈЕ САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА ПРЕГЛЕДА ДРЖАВНА ВЛАСТ СВАКА ЧЕТИР МЕСЕЦА

Савез Сједињених Срба Слога исплаћује:

На име осмртнице	\$ 800 или 4000 Дип.
За губатак оба ока, или обе руке, или обе ноге, или једне руке и једне ноге	\$1500 „ 7500 „
Ако калпа онеспособан члан на рад	\$1000 „ 5000 „
За изгубљену руку	\$ 800 „ 4000 „
За изгубљену ногу	\$ 800 „ 4000 „
За сломљену кичму (гривачу)	\$ 800 „ 4000 „
За укочену руку или укочену ногу	\$ 800 „ 4000 „
За изгубљену главу	\$50—\$150
За пола одреване стопе	\$ 200 „ 1000 „
За одреване прсте на нога	\$ 150 „ 750 „
За изгубљено око	\$ 400 „ 2000 „

За операција: слепог прва \$100; камена у бешици \$100; у случају опухлости \$75; траума \$25; отварање утробе \$100; женске операције \$50; операције шљеза \$25; рака \$100; лебозог прва \$35; за операције на глави, оку, узу, носу, грлу и аглобонича од \$25 до \$75; за отровање крви од \$15 до \$35.

Осим тога сваки члан добија од 50 до 400 долара на име операције, болне потпоре и осакатинине, које нису горе нарочито назначене, а према тежини повреде и увиђавности у правног одбора.

ПОЗИВ.

ХРВАТСКИ СОКО и „ОСВЕТИЛИЦИ“ грана бр. 89 Хрв. Савеза у Њујорку

приређују заједничку прославу успомене Зринског и Франкопана у суботу 12 маја у Брајант Дворани, 735 6-та евра. Почетак у 8 сати у вече.

Срп. Доб. Друштво „Видов Дан“ бр. 193, С. С. С. у Амбриг, Па., позива браћу чланове у месту и вап места да присуствују у што већем броју седници, која ће се одржавати 13. апр. о. г. у дворани друштва „Св. Николе“ Н. Х. 3. — 339 Мерфант ул. Сваки брат мора лично присуствовати, а који се не одазове овому позиву глобине се са 25 центи. Претресаће се врло важна питања по ово друштво.

Са српским поздравом
Божо Рашић, председник;
Ј. Вланић, рачуновођа.

нек мртви покопају своје мртваци, а ви идите и крстите се сузом и крви. Мртви су оно, ви поштени патриоти, а ви сте од тих мртваца направили барикаде. И ви мислите да сте се сакрили за те барикаде, мислите зато, јер вас још нико и не тражи. О, — још како сте се непоштено сакрили. Док је пред нама једна силна дужност, која се кроз стопеља није јавила пред нашим племеном, дотле се ви интелегентни патриоти мрштећи тужите, како јазбец није патриота и како се грдно мучите, док му докажете, како је наша дужност или у борбу и дати крв. А ваша дужност? Није ли ваша дужност, воље наше, да нас тамо — не шађете, — него водите!?

— Нека, нека, непоштен сам ја, али ја вјерујем, да се од Бога и од савјести не да утети. Зазаленије се опет она брада и она поља, опет те Дрина протећи водом, проијела је она много крви, на је водом опет протекла, и ову не невољу она издржати, и ову не крв она проијети и опет те водом потети, хоће она, хоће, — и Ибар не проијети сузе

наше и опет те весело савијати гране врбама својим, па Јадар, Јадар, — доста је Ситница славна била, — све те опет бити лијено, све те бити поштено а ми, — а ми, — а ми? Ми ћемо ићи преко тих зелених поља и поље ће нам шаптати: „Ја нисам поље, ја сам гробље, свето гробље сиротињских јунака, чије су кости опране сиротињском сузом. Ви газите по мени, а јесте ли ви крштени, јесте ли се опрали крви и сузом???

Па врела наша, лијепна наша врела: „Не пиј ме, изроде, — рећи ће нам, — ја нисам врело, ја сам крв и суза, а овдје нема ни капи твоје крви, ни капи сузе твоје, не пиј ме, некрштени гаде, ваљало се крстити сузом и крви!

Дјеца наша замрзиће нас он да, кад нама најдража буду. Тражиће доказе крштења нашег, тражиће ране наше, тражиће приче са Јадра и Цера, Куманова и Брегалнице, патње из Албаније и видеће, да су дјеца извајника, да су чеда проклетва, јер су им очеви некрштени и замрзиће нас. У лице ће нам пљувати рођена наша дјеца!

Српски добровољци

(Наставак са 1-ве стране.)

тин, 71.) Танасија Џомолија, 72.) Сава Галоња, 73.) Раде Кардеш, 74.) Божидар Вурдеља, 75.) Милан Ацић, 76.) Светислав Јорговановић, 77.) Филип Павловић, 78.) Спасоје Дан губњ, 79.) Радмр Зечевић, 80.) Недељко Кнежевић, Раде Матић, 82.) Павао Вранешевић, 83.) Тошо Поповић и 84.) Никола Кукић.

Из Ланаване, Њ. Ј.:

1.) Никола Босанац, 2.) Јосип Радановић, 3.) Ђуро Дограш, 4.) Стево Ђузловић, 5.) Игњатије Ковачевић, 6.) Јосип Жарковић, 7.) Раде Поповић, 8.) Адам Рудан, 9.) Јаков Јонић, 10.) Станко Зубић, 11.) Митар Бјелајац, 12.) Раде Радојевић, 13.) Никола Чубра, 14.) Раде Трбовић и 15.) Гавро Доброш.

Из Гери, Инд.:

1.) Симо Колунџија, 2.) Миле Радука, 3.) Петар Станковић, 4.) Ђуро Марковић, 5.) Гашо Бакић, 6.) Триво Јовичић, 7.) Милош Тодоровић, 8.) Пантелија Докмановић, 9.) Мане Шуница, 10.) Илија Шесто, 11.) Стево Косановић, 12.) Мане Вулашић, 13.) Митар Чучковић, 14.) Стево Дмитривић, 15.) Милош Тодић, 16.) Никола Митровић, 17.) Мане Јерчић, 18.) Милан Ђурић, 19.) Јаков Поповић, 20.) Остоја Симатовић, 21.) Мијат Вокић, 22.) Игњатије Штековић, 23.) Сава Манојловић, 24.) Васо Матијаш, 25.) Драган Шобат, 26.) Јово Загорац, 27.) Јово Деановић, 28.) Миле Чанковић, 29.) Марко Дрчић, 30.) Петар Тодић, 31.) Михајло Стојковић, 32.) Јово Милковић, 33.) Остоја Стојановић, 34.) Душан Бобић, 35.) Марко Страка, 36.) Петар Малача, 37.) Тодор Мирић, 38.) Дане Рапаић, 39.) Спасе Ђекић, 40.) Љубомир Грубљенић, 41.) Вељко Петровић, 42.) Петар Ворканић.

Из Џолиета, Ил.:

1.) Блажић Корица, 2.) Дане Вурдеља, 3.) Благоје Корица, 4.) Лука Левнајић, 5.) Стево Корица, 6.) Ђукан Узелац, 7.) Тома Миловић, 8.) Миле Радаковић, 9.) Петар Радаковић, 10.) Ђуро Лукић, 11.) Жарко Дробић, 12.) Васо Ђурић, 13.) Лука Босић, 14.) Сава Радаковић, 15.) Ђуро Радаковић, 16.) Милош Бјелобаб.

Из Саут Чикага, Ил.:

1.) Петар Маодуш и 2.) Миле Узелац.

Из Хемонда, Инд.:

1.) Живко Николић, 2.) Никола Радуловић, 3.) Деспот Мишковић, 4.) Мирко Ђоковић, 5.) Милутин Јошић, 6.) Милија Псаковић, 7.) Средоје Алесев, 8.) Тривун Ђукић, 9.) Милан Венчов, 10.) Лазар Обавић, 11.) Александар Перичић, 12.) Милан Илијин, 13.) Сава Мамула, 14.) Раде Мићин, 15.) Лазар Маровић, 16.) Томо Струњак, 17.) Милан Бошњак, 18.) Марко Босенић, 19.) Север Стеванов, 20.) Ђуро Денић, 21.) Тетомир Славко и 22.) Жива Васић.

Из Вилмердинга, Па.:

1.) Петар Мусуџин.

Из Кливланда, О.:

1.) Јован Јарић, 2.) Танасије Мариновић, 3.) Петар Мариновић, 4.) Светозар Петровић, 5.) Танасије Марковић, 6.) Стан. Николић, 7.) Саво Илић, 8.) Урош Мишковић, 9.) Дане Аралџица, 10.) Будислав Пуповац, 11.) Пајо Орел, 12.) Јанко Чочковић, 13.) Стојан Чочковић, 15.) Јанко Вучковић и 16.) Урош Глумац.

Из Њујорка, Њ. Ј.:

1.) Јосип Тројак.

А мислите ли ви на то? Данас, данас, господине, како оно рекосте ви, у овим временима, ви сте направили барикаде од ваших мртваца и сакрили сте се за њих.

О, ви поштени, интелегентни патриоти, ја сам гост, али ви сте подли непоштењаци, што мјесто себе шаљете мртве на крштења и умарате се зато и хоћете, да њиховим крштењем ви budete крштени.

И још ви хоћете, да ја будем интелегентан патриота, ја... о... рекли сте ми, да сам уш, да сам непоштен, али то ме мање вријеђа, него ако ми кажете да сам интелегентан патриота. Не вуците мене за барикаде мртваца, гдје ви славите подушје погинулим српским борцима, одакле ви пуним чашама американске виске наздрављате светим српским гробовима, српској сузи и српској крви, — ви, патриоти, српској сиротињи... Ја сам гост, господине, али ви сте непоштењак или сте мртав, а ако сте жив, — оставте мртве и крстите се сузом и крви!

Истрачао је нагло из собе, и ја сам једва доспиа, да га видим кроз прозор, кад је прола-

зио испод електричне свјетилке. Још увјек је држао пешпир згужван у шакама и мрмљао нешто. Ја се загледах у мрак за њим.

— Зашто га нисмо истукли? — јави се тајник.

Посље неколико дана била је седница на којој је закључено, да се он баца из друштва, да нарочити одбор оде његовом господару, да га отпусти с радње и, најпосље, да се пре думу мјере, да га нејерамо из колоније.

Одмах са сједнице дошао сам кући и нашао њега, гдје сједи у соби и окрепе неку књижицу. Насмијан, лијеп и весео устаде и пружи ми руку.

— Избацили су вас из друштва! — рекох.

— Нека, добро је то! Него, ја сам дошао, да вам кажем збогом.

— Право имате, овдје вас не воле. А у коју колонију идете?

— У ниједну, — ја сам жив, — весело се засмија — па идем на крштење.

— У рат???

— У рат!

Јунгстаун, О.:

1.) Станко Булат.

Из Лебанона, Па.:

1.) Милош Василијевић, 2.) Илија Томашевић, 3.) Јово Самац, 4.) Стево Црнојевић, 5.) Љубан Гарип, 6.) Петар Девоња, 7.) Стојан Марип, 8.) Јован Бајић, 9.) Петар Ераковић, 10.) Ђуро Опачић, 12.) Љубомир Радин, 13.) Ђуро Слјепчевић и 14.) Милан Рауков.

Из Мидланда, Па.:

1.) Ђуро Ковачевић.

(Остала места изаћи ће у наредном броју.)

САВЕЗНИЧКА ПРОСЛАВА У ЊУЈОРКУ

(Превод из „Њујорк Тајмс“-а од 30. априла 1917.)

Једно од најзанимљивијих патриотских богослужења што су икад одржана у црквама Њујорка обављено је синоћ у цркви Св. Јована Јевангелиста, где су представници свих савезничких држава говорили по пет минута, поздрављајући добродошлицом улазак Америке у рат, и подсећајући је на терете који се имају сносити или јој предсказујући са самопоуздањем крајњу победу. Црква је била дупком пуна и украсена савезничким заставама. Групе заставе биле су метнуте и на олтар.

Пречасни Џон А. Уеид, ректор, објаснио је присуство заставе овим речима: „Заставе Савезника које красе овај олтар метнуте су тамо у име Бога, јер је ово свети рат: као што је Бог умро да ослободи људе, тако исто умиру и људи наших Савезника да сачувају људску слободу.”

Љуј де Садлер, посланик Белгије, говорио је о искушењима кроз која је прошла Белгија, и захвалио је Американцима на свему што су учинили да јој олакшају терет. Он је поздравно добродошлицом Сједињене Државе које улазе у рат да обезбеде слободу малих народа. За њим је Франсоа Веренберг, белгиски војник, отпевао једну белгиску родољубиву песму.

Србију и Црну Гору представљао је др. Милош Тривунац, уредник „Србобрана”. Он је рекао да му је мило што је било Америкаца који су се севали Србије још и пре него што су Сједињене Државе ушле у рат, од којих су неки, отишавши тамо, изгубили и свој жи-

вот радећи посао Црвеног Крста. Вицеконзул Х. Дидо такође је захвалио Американцима који су већ били на фронту у Француској и који су учинили велику услугу Савезницима.

Чарлс Клаив Бејли, генерални конзул Велике Британије у Њујорку, скренуо је пажњу на заставу Св. Ђорђа која је висела над олтаром и рекао је да би волео знати да ли се је та иста застava лепршала над олтаром и у Гринич Вилиџу пре двеста година. Он је напоменуо Американцима да су на помолу туробни дани, али да ће најзад доћи победа.

Вицеконзул Јапана Ј. Мураками рекао је: „Ја се молим Богу за мир са победом. Под миром подразумевам да се ни једној држави, па ма колико била моћна, не допусти да поступа амбициозно и себично, већ да јој се да на знање да је члан међународне заједнице и да мора увек бити у сагласности са принципима човечности, правде и једнакости.”

Мајор Луи Ливингстон Симен говорио је у име Сједињених Држава. Он је рекао да је Конгрес Сједињених Држава ставио у службу савезничке ствари и људе и имовину и да ће доживети победу, раме уз раме са осталим савезничким државама.

Усвојене су резолуције у којима се Председнику обећава потпора и народу указује на потребу да свим средствима помаже властима у одржавању реда, и тиме што ће се свако придржавати свих наредба и тиме што ће у томе потпомагати и друге.

Народну химну сваке савезничке државе певао је хор пре него што би њен представник узео реч.

Прошла недеља на бојишту

Субота, 28. априла.

Данас још, у суботу, води се љута борба близу Опи. Маршал Хинденбург издао је наредбу да се садашњи немачки положаји држе по сваку цену. Отуда се Немци опире овде како се никде до сада опирали нису.

Близу Опи у једно време по лет сурих немачких таласа за летало се на положаје које су им Енглези отели. Силне гранате сипале су на њих као киша и проламале њихове редове. Они који су прошли кроз огњени застор од великих граната, упадали су у кишу од граната из пољских топова и машинских пушака.

Под овом ватром сломљени су сви напади. Где су Немци успели да прођу кроз тај пакао, дочекивани су на бајонет. А било је часова, када се остављао и бајонет на страну, па се тукло рукама и ножевима, и хватало за грло и очи.

Проломљена линија код Опи.

С времена на време цело бојиште било је увијено облацима прашине. Земља је сува и где пада оловна киша од шрапнела, ту се сад дижу читаве планине од прашине.

Напад је почео у саму зору. Простро се од Вими па до реке Скарпа. Енглески војници продирали су свуда и пробију нову линију Опи-Мерикур, који штити Дрокур, важну тачку у Хинденбурговој линији. Канађани, који су се одмарали после победе на Вими, придридали су сјајан напад на Арле-ан-Гобел. То село су освојили и држали га против свих немачких нападаја.

Енглези су продрли кроз немачку линију западно од села Опи.

20,780 заробљеника.
На француском фронту приконцу ове недеље дошло је до застоја. Тај застој дошао је услед тога, што је потребно вре-

РЕШЕЊЕ О ДОБИВЕНОЈ ПАРНИЦИ.

(Наставак са 1-ве стране.)

Да је ванредна конвенција Српског Савеза „Слога” одржана у граду Њујорку између 1-ог и 12-ог маја 1916 године, као и избор чиновника и управника Српског Савеза „Слога” извршен на њој, била и остаје законита и пуноважна у сваком погледу, и да је сваки чин, свана ствар и сваки поступак који је у вези с том конвенцијом и тим избором или се односи на њих, био и остаје законит и пунованан у сваком погледу.

ПОЗИВ.

Срп. Доб. Друштво „Браћа Југовићи” бр. 1284, С. С. С. С. у Саут Бетлему, Па., обавиће по свету друштвених барјака на Ђурђев-Дан, у недељу 5. маја о. г. по н. к.

Овим позивамо сва обљикња српска и хрватска друштва, да у што већем броју присуствују овој првој српској прослави у овом месту.

Наша жеља није само у томе, да се парадимо, него да покажемо овом страном народу, да овде имаде и српског народа, и да је и он у стању да нешто учини.

Ми вас позивамо као браћу да дођете и подпомогнете нас што издашније у овом општем српском раду. Остајући у нади да ћете нас по могућности посети-ти.

Ми вам кличемо: До видова браћо!

Друштвени Одбор.

ПОЗИВ НА ЗАБАВУ.

Срп. Добротворно Друштво „Св. Ђорђе” бр. 190, С. С. С. у Лебанону, Па., приређује забаву у суботу 5. маја о. г. у Српском Дому, 120 Ист Вајдсмен ул. Почетак у 8 сати у вече. Улазница 25 центи за мушке и 15 центи за женске. Добровољни прилози примаће се са захвалношћу а имена прилагача објавиће се преко јавности.

Молимо браћу Србе и остале пријатеље српског народа да ову забаву изволе посетити у што већем броју; јер данас је последње време да учинимо своју дужност. Стога нека нико не пропусти ову прилику а да се не одазове, те да својим и најмањим прилогом потпомогне сирочад, српских хероја.

Програм забаве накнадно ће се објавити.

Молимо за многобројну посету.

Милан Вујичић, председник;
Душан Боларевић, тајник.

ПОЗИВ

Позивају се чланови друштва „Св. Сава” бр. 8, С. С. С. у Питсбургу, Па., да неизоставно дођу на идућу седницу, која ће се одржавати 6. маја п. н. на којој ће се решавати важне ствари гледе посвете нашег барјака. Уједно се умољавају браћа, која дугују друштву какову било дугину да на овој седници подмире свој дуг, иначе ће се поступити строго према правилима.

Са српским поздравом
Петро Корица, председник;
Адам Цигановић, благајник.

мена да се пренесу велики топови ради припреме даљих напада.

Од 16. априла, када је почела француска офанзива, Французи су заробили 20,780 немачких војника и заробили 175 топова, 412 машинских пушака и 119 рововских топова.

Енглези туну Бугаре.
На македонском фронту, између Вардара и Дојранског Језера, у почетку ове недеље Енглези су напали и посели неколике бугарске положаје. У четвртак ноћу Бугари приреде противнапад, али буду потучени, те се повуку уз силне губитке.